Mohai V. Lajos

A gyulladt szemű éjszakáról

Ha meghal bárki is, bárki is,
a józan észnek vége,
és aki *mellőle* áll föl,
fölnéz a hűlő vetésre:
mi van kívüle a világon?

A kórtermen túl a lyukas élet
őrli örökig a sötétet, idegen Nap alatt,
csönddé fonja, a Földet körülfogja,
viasszal bevonja a mozdulatlan holdvilág,
s a boltívekről egy villanykörte
homálya hull a körlépcsőre porlepte kövön át;
egy gézdarab átvérzi a gyulladt szemű éjszakát.

Ha meghal bárki is, bárki is,
a józan észnek vége,
és aki *mellőle* áll föl,
néz föl a hűlő vetésre.